

Kedves Diáktársaink!

Ma, a **Nemzeti Összetartozás napján**, szeretnénk nektek egy kis bemutatót tartani az áprilisi erdélyi kirándulásunkról, mely a **Határtalanul pályázat** keretein belül valósulhatott meg. A pályázat a **Magyarország Kormányának támogatásával és a Bethlen Gábor Alapkezelő ZRT pályázatának támogatásával valósulhatott meg. Köszönet érte.**

Az utazás előtt előkészítő órákon tájékozódunk a programtervről, megtudtuk, hogy merre, mely tájakon, milyen falvakban, városokban ismerkedhetünk meg Erdéllyel, és az ott élő magyarokkal. **A Bakancslistán és a „Rákóczi nyomában” útikönyvben szereplő helyszínek**, történelmi ismeretek segítettek minket a tanulásban, ismeretszerzésben. A **Barangoló digitális tartalomtár** feladatai nagy segítséget adtak a felkészüléshez. Játékos feladatokon keresztül tárult fel előttünk Erdély földrajza, történelme. Kutatómunkát végeztünk, feladatlapokat oldottunk meg az előttünk álló kirándulás állomásairól. **Rákóczi Ferenc** fejedelem élete és munkássága, a kor történelmi eseményei köré szerveződött az ismeretszerzés. Sok ismeretet gyűjtöttünk az erdélyi szokásokról, történelméről, nagyjainkról, földrajzáról a kint élő magyarok keresztény értékrendjéről. Minél többet megtudtunk, annál izgatottabban vártuk már az indulást.

Utunk során gyönyörű tájakat láttunk, csodás műemlékeket látogattunk meg, és ismerkedtünk az erdélyi magyar gyerekekkel is.

Indulásunk napján Arad és Vajdahunyad történelmével ismerkedtünk meg. Majd a **gyulafehérvári** Székesegyházba látogattunk el, és hálaimeit mondtunk azért, hogy ott lehettünk. 1704. július 8-án itt választották az erdélyi rendek fejedelemmé **II. Rákóczi Ferencet**. Az érseki székesegyház a 13. században épült, az erdélyi fejedelmek temetkezési helye, 1991-től érseki központ. Benne ma is láthatók a Hunyadiak síremlékei, valamint Izabella királyné és János Zsigmond fejedelem gazdagon díszített kőszarkofágjai. Altemplomában erdélyi fejedelmek és püspökök egész sora nyugszik

A hosszú út során, Fehéregyházán is megálltunk, megkoszorúztuk Petőfi Sándor emlékművet. Elszavaltuk a Nemzeti dalt. Mindannyian könnyek között emlékeztünk, majd elhelyeztük az emlékezés koszorúját Petőfire s 48-as hőseinkre emlékezve. Segesváron felsétáltunk a diáklépcsőn, és fotózkodtunk Drakula gróf háza előtt. ebben a városban választották meg erdélyi fejedelemnek 1630. december 1-jén I. Rákóczi Györgyöt. Érdekesség, hogy mindmáig látszanak a Rákóczi Ferenc vezette szabadságharc golyónyomai a falakon. Országgyűlést hirdettek 1705. december 15.-ére Segesvárra. A segesvári országgyűlés **azután Rákóczi fejedelemiségét megsemmisítette**, a császár (most már I. József) hűségére új esküt tétetett le, a vármegyék és székek hűségesküje letételére biztosokat nevezett, adót és élelmet rovott ki, az adó felét a Rákóczi mellett általánosan fegyvert fogott székelysége szabta. Ezzel a Rákóczi-forradalomnak első felvonása Erdélyben bevégeződött.

Mikor a szállásunkra értünk, nagy szeretettel fogadott minket székely vendéglátónk és kedves családja. A vacsoráig élveztük a tágas, zöldellő udvar adta lehetőségeket, játszottunk, beszélgettünk.

A **második napon** reggel dzsippekkal indultunk a hegyek felé, majd megmásztuk a Madarasi Hargitát, ami Székelyföld legmagasabb pontja. A több mint 1700 m-es hegy csúcsáról csodáltuk a kilátást. Elénekelve a Székely himnuszt a kopjafák előtt elhelyeztük a nemzeti színű szalagot. Ezután váratlan programmódosítást hajtottunk végre, ugyanis a meteorológiai előrejelzés szerint másnaptól az eddigi csodás időnk végérvényesen megváltozik s a jóidőt tartós eső és nagy, erőteljes lehülés váltja fel. Így a másnapra tervezett szabadtéri programot előre vettük s a .a gyimesek felé vezetett az utunk, sétáltunk az ezeréves határnál, megnéztük a Hit kopjafáit ami azért is különleges élmény volt mert ezen egy diáktársunk az ő neve is szerepelt, hiszen az ő nagypapája faragta. Megnéztük a vasúti őrházat , majd a kiépített 134 fokos kőlépcsőkön szerettünk volna felmászni az Apahavas oldalán, a Kő-orr vagy Kő-csup várrom sziklabástyái által alkotott egykori **Rákóczi-várat**. Sajnos nem tudtuk megmászni, hiszen le volt zárva felújítás miatt. Itt álltunk meg egy gazdabácsi **Tóth Sándor bácsi házában s volt részünk beszélgetni, hogy neveli állatait**. Láttuk a szénagyűjtés domboldalát. Simogattuk az állatokat a házában. Majd tanárnénik kedveskedtek nekünk Gyimesfelsőlokon a Bob pályán egy meglepetés bobozással.

Este szállásadónk Szőke Domokos bácsi tábortűzzel lepett meg minket. A tűz meleg fényénél közösen énekeltünk, táncoltunk. Nagyon jó volt hallani Domokos bácsi énekét, székely népdalait s tangóharmonika játékát is, valamint ízes beszédét, emlékeit. Különösen azért mert lovakat tart, Izlandról hozott lovakat, s **mint állattartó gazda** is sok érdekességet tudtunk meg erről a nehéz mezőgazdasági munkáról. Másnapra megbeszéltük, hogy kilátogatunk a tanyájára, ami sajnos elmaradt. Ugyanis az időjárás reggelre gyökeresen megváltozott. Szakadt az eső s az előző napi 25 fokos melegeből reggelre a Hargita lábánál 1-2 fok lett. **Olyan sár lett, hogy a busszal a földúton lehetetlen volt közlekedni.**

A **harmadik napon** szakadó esőben a Parajdi sóbányában tettünk látogatást. A hatalmas sófalak káprázatos látványt nyújtottak . Itt Magdi néni tartott előadást a Sóhátság földrajzáról. Tovább haladva Parajdról Korondon is megálltunk, Gyönyörködtünk esernyőink alatt a fazekasok munkáiban. Ez érdekes volt, hiszen saját városunk is híres fazekasságáról. Szelykefűrdőn megemlékeztünk Orbán Balázs tevékenységéről. Láttuk a székely kapukat. Farkaslakán is jártunk, Tamási Áron sírjánál elhelyeztük az emlékezés koszorúját. Utána Csíksomlyói kegytemplomban imádkoztunk a Szűzanya kegyszobra előtt. Mindenkinek voltak gondolatai, kérései, melyeket a *Csíksomlyói Szűzanya előtt*, imába foglalhatott.

Este a szállásra visszatérve készültünk a következő napra.

A **negyedik napon** ismét ömlő eső ,havaseső kísért minket az úton, de lelkesek voltunk, mert a **csíkfalvi testvériskolánkba** tettünk látogatást, közös énekléssel és tánccal ünnepeltük a találkozást. Sokat készültünk az iskolatalálkozóra. Iskola bemutatóval , kis saját készítésű ajándékkal , hazafias versekkel,

dalokkal . Az együtt töltött nap során sokat megtudtunk az ott élő gyerekek mindennapjairól, iskolai életükről. Az erdélyi diákok is készültek, bemutatták az iskolalát, énekeltek, verseket mondtak, s az iskoláink igazgató nénije is köszöntöttek bennünket. Könyvjelzőket készítettek saját kezűleg, majd finom kaláccsal, limonádéval kedveskedtek nekünk. az együtt elfogyasztott finom uzsonna után betekintettünk az iskola mindennapi életébe, osztálytermekbe, de önfeledt bulizásra is maradt idő. A találkozón barátságok szövődtek közöttünk majd kört alkotva egymás kezét fogva közös dallal búcsúztuk egymástól szimbolizálva összetartozásunk, hazaszeretetünk. A dalt mindannyian előre megtanultuk s csíkfalvi iskola zenetanárának vezényletével elénekeltük. zengett a tornaterem s mindannyian megilletődttünk.

„Jöhet bármi, te mindig tudd, hogy

áldott itt e föld

a hömpölygő folyók,

az erdők és mezők.

Ez az otthonunk itt kell élnünk,

múltunk és jövőnk

minden hozzá fűz,

álma bennünk testet ölt

Jöhet ezer új barát,

sose keress új hazát.”

Búcsúzáskor szomorúan integettek utánuk az iskola diákjai.

A szállásunk felé haladva a Medve tóhoz utaztunk, kellemes sétával körbe is kerültük s beszéltük meg a sóhátság földrajzát. a Bucsintető fele utaztunk, mindannyian boldogan, hisz a magas hegyek között szakadt a hó. Megállapítottuk, hogy nyári melegben indultunk útnak Hódmezővásárhelyről, de utunk során minden időjárás elemében volt részünk. a hegyvidéki éghajlatot is megtapasztalhattuk.

Hazafelé a Zetelaki víztározónál álltunk meg. A hatalmas vízfelületet körülölelő hegyek gyönyörű látványában volt részünk.

És eljött az utolsó nap, elindultunk hazafelé. Persze a hosszú úton sem csak a buszban ültünk, megálltunk Kolozsváron, megnéztük a Mátyás Király Emlékművet és a Szent Mihály templomot. Sok érdekességet meséltek nekünk a Hunyadiak életéről. 1607. február 12-én választotta a kolozsvári országgyűlés Rákóczi Zsigmondot Erdély fejedelmévé. S ott tudtuk meg, hogy a **Rákóczi család első országosan ismert alakja volt ő.**

Tordai hasadék felé haladva érdekes történetet meséltek nekünk arról, hogy *Rákóczi* Ferenc híve az itteni barlangokban bújt el a szabadságharc alatt a labancok elől.

Itt készültünk a konzulátus bemutatására, ami sajnos elmaradt. Marosvásárhelyen átutaztunk. sajnos ismét szakadó esőben a Rákóczi lépcsőről csak mesélni tudott tanárnénink.

Nagyvárad felé haladva még sokat beszéltünk Szent László életéről, legendákról.

Hálás szívvel, élményekkel gazdagodva értünk haza.

Itthon május 21-én értékelő órát tartottunk. Fogalmazásokat írtunk. Tanárnénik kérdéseire válaszoltunk.

Ma a témanapon ezeken kívül kirándulásunk tájairól, tudnivalóiról plakátokat is készítettünk, amit szeretnénk nektek bemutatni. A bemutató előadás anyagát összeállítottuk, hogy velünk együtt éljétek át kirándulásunk gyönyörű pillanatait.

Az út során készült pillanatképeket pedig a kivetítőn nézhetitek meg! A TÁMANAP további részében Nézzétek meg a Ppt anyagát is.

Fogadjátok szeretettel! Kívánjuk, hogy ti is eljussatok Erdély feledhetetlen, csodás tájaira!